

Raport Wicie 2011

Punkt obrączkowania ptaków Wicie prowadzi swoją działalność w ramach
Fundacji Wspierania Badań nad Wędrówkami Ptaków

PROLOG

Kolejne przeloty za nami - tym razem dwa bardzo obszerne sezony: wiosenny i jesienny. W roku 2011 niewątpliwie punkt Wicie chwycił najdłużej ze wszystkich punktów obrączkowania ptaków w Polsce. W sumie wyszło tego jakieś 5,5 miesiąca, co daje prawie pół roku zbierania informacji o migracji ptaków. Ale nie długość jest tu najważniejsza, choć są tacy, którzy to sobie cenią najbardziej. W naszym przypadku chodziło bardziej o rozpoznanie terminów przelotu.

Wiosenny sezon był pierwszym w tym prawie dziewiczym dla ornitologów miejscu. Narzekać nie możemy, bo środowisko, w którym stoją nasze siatki okazało się bardzo atrakcyjnym przystankiem przede wszystkim dla migrantów dalekodystansowych, czyli pokrzewek, świstunek, muchołówek i trzcinowców. Grupa tych gatunków, jak wiadomo, dość późno do nas przylatuje i dlatego warto na nie czekać nawet do końca maja (*niestety długość nocy o tej porze roku nie sprzyja regeneracji sił*).

Nie wszystko jednak szło gładko. Najpierw anonimowy:) donos do nadleśnictwa, że niby to nielegalnie łapiemy i obrączkujemy ptaki, co przez krótką chwilę popsuło nam humory a dosłownie kilka dni później skarga do miejscowych władz, że niby to zaśmiecamy okolicę, którą przecież wolontarnie staraliśmy się doprowadzić do porządku (*normalnie krew człowieka zalewa*) – cóż są tacy, którym chyba bardzo zależy, aby nasz punkt działał jak w szwajcarskim zegarku (*doceniamy troskę anonimowych stróżów prawa*). Biorąc

jednak pod uwagę naszą wewnętrzną potrzebę dążenia do doskonałości, taki nadzór wydaje się być mało uzasadniony:)

Lepiej jest w takim przypadku, i to zalecamy pożytkować ewidentny nadmiar energii na chociażby poranny jogging, który poprzez podniesienie poziomu endorfin przynosi w zdrowy sposób satysfakcję z jakiegokolwiek egzystencji.

Przed nami kolejny rok badań i postaramy się, aby z naszej strony organizacyjnie wszystko było wszystko dopięte na ostatni guzik, ale jak to często bywa, raczej tak się nie stanie, co oczywiście jest zależne wyłącznie od poziomu samokrytyki.

W związku z powyższym niechybnie czekają nas niespodzianki, a niespodzianki mają to do siebie, że mocniej niż rzeczy planowane zapisują się w pamięci. Dzięki czemu na starość będziemy mieli co wspominać, opatuleni grubym kocem przy, którymś z obozowych ognisk usypiać będziemy młodzież opowieściami z czasów, kiedy byliśmy sprawni, nasze stawy nie były powykręcane przez reumatyzm, a pęcherz nie budził nas na nocne obchody częściej niż wypada. Chętnie wprowadzilibyśmy jakiś wiek emerytalny, ale do tego potrzebna jest ciągłość pokoleń, nad którą trzeba jeszcze trochę popracować.

GZA

NASZA GALERIA RZADKOSCI

ZBIERAJ POKEMONY RAZEM Z NAMI!

Świstunka brunatna Fot. K. Stępniewska

Świstunka żółtawa Fot. Zaniew

Świstunka złotawa Fot. Zaniew

Wójcik
Fot. K. Stępniewska

Pierwiosnek syberyjski Fot. K. Adamska

Świstunka grubodzioba Fot. L. Keslinka

Czczotka tundrowa Fot. K. Rosińska

PLACE RESERVED FOR
EMBERIZA RUSTICA
ONLY

PLACE RESERVED FOR
EMBERIZA PUSILLA
ONLY

PLACE RESERVED FOR
ZOOTHERA DAUMA
ONLY

PLACE RESERVED FOR
PHYLLOSCOPUS
BONELLI
ONLY

PLACE RESERVED FOR
PHYLLOSCOPUS
BOREALIS
ONLY

PLACE RESERVED FOR
ACROCEPHALUS
DUMETORUM
ONLY

PLACE RESERVED FOR
ACROCEPHALUS
PALUDICOLA
ONLY

AND FOR
SOMETHING VERY
CUTE

Z literatury żywcem wyjęte:)

(w celu uniknięcia zjawiska wypaczenia wstępnego, początkujący amatorzy ornitologii mają kategorię surowy zakaz czytania tego tekstu!!!)

Strzyżyk - przypomina włoski orzech, do którego przylepiono sterczący ogonek i małą główkę z sztyldowatym dziobkiem.

Puchacz – gdyby puchacz bardzo się rozmnożył, stałby się groźnym szkodnikiem, gdyż apetyt ma bardzo duży.

Płomykówka – mimo że jest mięsożerna dla człowieka jest wyjątkowo pożyteczna!

Synogarlica turecka – do człowieka ma pełne zaufanie i cieszy go swoim grucaniem: „du-duh-du”.

Gołąb siniak – jest to dziki gołąb całkiem siwy, jak w ludowej piosence, bez żadnych białych piórek. – *(hmm redakcja nie zna takiej piosenki).*

Słonka – jeżeli spytać myśliwego, co to za wyjątkowo ładne piórko jest wetknięte za wstążkę jego kapelusza, odpowie z uśmiechem, że jest to pióro słonki, ładnego ptaka łownego.

Czajka – surowo zabronione jest zbieranie jaj czajki dla uciechy paru smakoszy.

Kokoszka wodna – są bardzo bojaźliwe, ale w razie schwytania gwałtownie się bronią.

Wodnik – wiosną, żeby rozweselić swoją samicę, wydaje burczące, chrząkające, rechoczące i śpiewne tony: „ruje-trie-trie”.

Pustułka – sokół pustułka, bijąc skrzydłami, unosi się pionowo w górę nad polem, krąży w powietrzu, obserwując okolicę jak posterunkowy, a potem jak strzała spada gwałtownie ukosem ku ziemi, żeby schwycić w szpony swoją ofiarę i zawlec ją do gniazda.

Myszolów zwyczajny – siedząc na gałęzi lub jakimś pagórku, czatuje na zdobycz i obserwuje, co się gdzieś poruszy – a apetyt ma ogromny.

Jastrząb – żółte oko, ostro zagięty dziób i mocne pazury nie robią dobrego wrażenia. Jest to drapieżnik, postrach całej okolicy. Kiedyś uważano go za wielkiego szkodnika, dziś jednak wybacza się mu wiele, bo należy do głównych łowców wron.

Krogulec – w szybkim jak strzała locie dopada drobne ptaszki – skowronki, trznadłe, szpaki, odważa się atakować nawet dość dużą sówkę, a zimą kuropatwy. Z całą pewnością jest on szkodnikiem. Słyszając jego „gi-gi-gig” albo „giih-giih-giih” – wszystkie małe ptaszki usiłują czym prędzej skryć się przed napaścią.

Cyraneczka – cyraneczki są małe; trzy nie ważą nawet kilograma.

Gęś zbożowa – przysłowie ludowe mówi: „Gdy odlatują dzikie gęsi kończy się babie lato”.

Kormoran – jest to ptak u nas dość rzadki, oglądany raczej w ogrodach, zoologicznych, a w warunkach naturalnych występujący nad niektórymi jeziorami na Mazurach i na Pomorzu. W Chinach oswojone kormorany używane są przez rybaków do połowów na morzu.

Perkoz dwuczuby – pływa po wodzie niby żywy stateczek, trzymając szyję prosto do góry, jak maszt, a na niej – jak jaskółcze gniazdo na maszcie – widnieje mała główka w obramowaniu z piórek, z których dwa wyraźnie odstają jak uszy lub różki.

Kowalik – zapoznać się z nim można już zimą, w czasie obserwacji karmnika. Przychodzi on tam bardzo chętnie, lecz więcej niszczy niż zjada. Trzeba mu to wybaczyć, bo za to latem nie ujdzie jego uwagi żadna larwa.

Raniuszek – ten mały ruchliwy ptaszek, nieco mniejszy od wróbla, przypomina fajeczkę. Łatwo sobie wyobrazić, że jego długi ogonek – to jakby cybuch fajki, a małe białe ciało – to jej kominek.

Jemiołuszka – przebywa w koronach drzew iglastych, a na ziemię zlatuje tylko wtedy, gdy chce się napić wody albo dziobnąć śniegu. Zaufania do człowieka jeszcze całkiem nie straciła.

Dzierlatka – żyje – podobnie jak skowronek – na polach, pastwiskach i nieużytkach, a nawet na śmietniskach, dlatego bywa nazywana dzierlatką śmieciuszką.

Mysikrólik – w większych stadkach, niekiedy razem z różnymi sikorami, skacząc po gałązkach, szuka pilnie smakołyków i wyśpiewuje swoje wesolutkie „si-si-si-si-sia”.

Opiekuje się wzorowo zajęty przez siebie rewirem i nie przepuści ani jednemu szkodliwemu owadowi.

Piegża – jaką moc owadów muszą znosić do gniazda piegże, kiedy wylegną się im młode i trzeba je nakarmić! Toteż są one bardzo pożyteczne w ogrodach i zaliczamy je do ptaków objętych ochroną. W dodatku śpiewają one całkiem niebrzydko.

Pokrzewka jarzębata – spód ciała u samca ma taki sam falowany rysunek jak u małego krogulca, nie jest to jednak drapieżca, lecz śpiewak.

Pokrzewka cierniówka – gdy śpiewa, siada nieco wyżej, jakby chciała się wszystkim pokazać. Ale towarzystwa ludzi nie szuka; spłoszona – znika w mgnieniu oka. Gniazdo buduje byle gdzie: w krzaku głogu lub dzikiej róży, niewysoko nad ziemią, ale zawsze dobrze schowane.

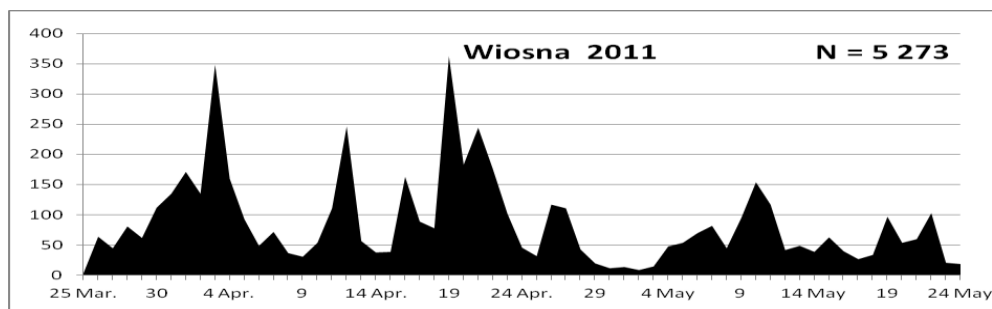
Pokrzewka czarnołbista – jest niepozorna, ale jaki z niej śpiewak! Może śmiało zmierzyć się ze słowikiem. W czasie śpiewu pokrzewka podnosi główkę, stroszy piórka na szyi i cała drży w natchnieniu.

Niejakim pocieszeniem jest fakt, że „atlas” został jedynie przełożony na język polski z czeskiego:)

Wyniki wiosennych zmagień

Pierwsza wiosna za nami czas na podsumowanie

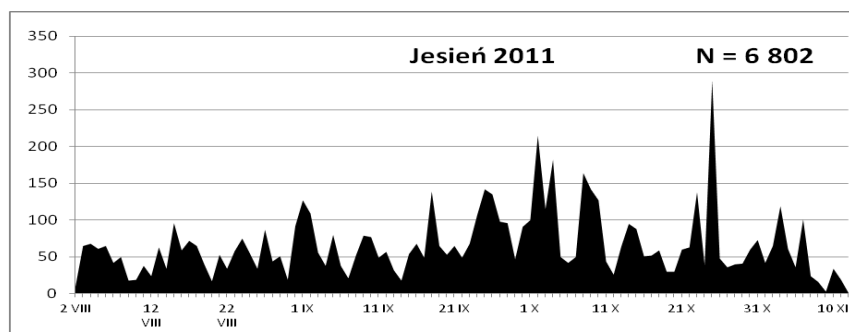
Fot. P. Korniluk

Gatunek	Nazwa łacińska	Suma
Rudzik	<i>Erithacus rubecula</i>	2493
Pokrzewka czarnobista	<i>Sylvia atricapilla</i>	340
Kos	<i>Turdus merula</i>	228
Mysikrólik	<i>Regulus regulus</i>	209
Piegża	<i>Sylvia curruca</i>	199
Drozd śpiewak	<i>Turdus philomelos</i>	148
Pierwiosnek	<i>Phylloscopus collybita</i>	139
Czyż	<i>Carduelis spinus</i>	138
Trzcinniczek	<i>Acrocephalus scirpaceus</i>	127
Piecuszek	<i>Phylloscopus trochilus</i>	118
Zięba	<i>Fringilla coelebs</i>	114
Bogatka	<i>Parus major</i>	105
Pleszka	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	105
Mucholówka żałobna	<i>Ficedula hypoleuca</i>	87
Modraszka	<i>Cyanistes caeruleus</i>	61
Cierniówka	<i>Sylvia communis</i>	55
Gajówka	<i>Sylvia borin</i>	52
Potrzos	<i>Emberiza schoeniclus</i>	52
Rokitniczka	<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	51
Drożdżik	<i>Turdus iliacus</i>	42
Strzyżyk	<i>Troglodytes troglodytes</i>	40
Pokrzywnica	<i>Prunella modularis</i>	37
Świstunka leśna	<i>Phylloscopus sibilatrix</i>	31
Pelzac leśny	<i>Certhia familiaris</i>	28
Gil	<i>Pyrrhula pyrrhula</i>	27
Zniczek	<i>Regulus ignicapillus</i>	26
Trzciniak	<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	18
Mucholówka mała	<i>Ficedula parva</i>	16
Raniuszek	<i>Aegithalos caudatus</i>	14
Świerszczak	<i>Locustella naevia</i>	14
Mucholówka szara	<i>Muscicapa striata</i>	13
Dziwonia	<i>Carpodacus erythrinus</i>	12
Jaskółka dymówka	<i>Hirundo rustica</i>	10
Gąsiorek	<i>Lanius collurio</i>	10
Dzięciol duży	<i>Dendrocopos major</i>	9

Czczotka	<i>Carduelis flammea</i>	8
Zaganiacz	<i>Hippolais icterina</i>	7
Sikora sosnowka	<i>Periparus ater</i>	6
Sikora uboga	<i>Poecile palustris</i>	6
Brzeczka	<i>Locustella luscinioides</i>	6
Dzwoniec	<i>Carduelis chloris</i>	5
Podróżniczek	<i>Luscinia svecica</i>	5
Krętogłów	<i>Jynx torquilla</i>	4
Słowik szary	<i>Luscinia luscinia</i>	4
Pokląskwa	<i>Saxicola rubetra</i>	4
Świergotek drzewny	<i>Anthus trivialis</i>	4
Łozówka	<i>Acrocephalus palustris</i>	3
Szczygiel	<i>Carduelis carduelis</i>	3
Pelzacz grodowy	<i>Certhia brachydactyla</i>	3
Krogulec	<i>Accipiter nisus</i>	3
Sójka	<i>Garrulus glandarius</i>	3
Sikora czarnogłówna	<i>Poecile montanus</i>	3
Jarzębatka	<i>Sylvia nisoria</i>	3
Paszkot	<i>Turdus viscivorus</i>	2
Trznadel	<i>Emberiza citrinella</i>	2
Strumieniówka	<i>Locustella fluviatilis</i>	2
Pliszka siwa	<i>Motacilla alba</i>	2
Białorzytka	<i>Oenanthe oenanthe</i>	2
Sikora czubata	<i>Lophophanes cristatus</i>	2
Kopciuszek	<i>Phoenicurus ochruros</i>	2
Kowalik	<i>Sitta europaea</i>	2
Jerzyk	<i>Apus apus</i>	1
Grubodziób	<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	1
Grzywacz	<i>Columba palumbus</i>	1
Jer	<i>Fringilla montifringilla</i>	1
Srokosz	<i>Lanius excubitor</i>	1
Wójcik	<i>Phylloscopus trochiloides</i>	1
Remiz	<i>Remiz pendulinus</i>	1
Kląskawka	<i>Saxicola torquata</i>	1
Słonka	<i>Scolopax rusticola</i>	1
70 gatunków		5 273

Wyniki jesiennych zmagowań

Gatunek	Nazwa łacińska	Suma
Rudzik	<i>Erithacus rubecula</i>	1851
Pokrzewka czarnobista	<i>Sylvia atricapilla</i>	817
Bogatka	<i>Parus major</i>	706
Drozd śpiewak	<i>Turdus philomelos</i>	443
Modraszka	<i>Poecile caeruleus</i>	343
Kos	<i>Turdus merula</i>	303
Gajówka	<i>Sylvia borin</i>	230
Trzcinniczek	<i>Acrocephalus scirpaceus</i>	212
Piecuszek	<i>Phylloscopus trochilus</i>	208
Mysikrólik	<i>Regulus regulus</i>	177
Czyż	<i>Carduelis spinus</i>	126
Mucholówka żałobna	<i>Ficedula hypoleuca</i>	124
Pierwiosnek	<i>Phylloscopus collybita</i>	107
Zięba	<i>Fringilla coelebs</i>	97
Cierniówka	<i>Sylvia communis</i>	77
Piegża	<i>Sylvia curruca</i>	76
Strzyżyk	<i>Troglodytes troglodytes</i>	70
Pokrzywnica	<i>Prunella modularis</i>	64
Pleszka	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	63
Łozówka	<i>Acrocephalus palustris</i>	59
Gąsiorek	<i>Lanius collurio</i>	48
Gil	<i>Pyrrhula pyrrhula</i>	47
Uszatka	<i>Asio otus</i>	38
Potrzos	<i>Emberiza schoeniclus</i>	35
Drozdzik	<i>Turdus iliacus</i>	31
Raniuszek	<i>Aegithalos caudatus</i>	29
Mucholówka szara	<i>Muscicapa striata</i>	29
Sikora sosnówka	<i>Parus ater</i>	28
Sikora czarnogłówka	<i>Parus montanus</i>	24
Świerszczak	<i>Locustella naevia</i>	23
Ślonka	<i>Scolopax rusticola</i>	23
Rokitniczka	<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>	19
Szpak	<i>Sturnus vulgaris</i>	19
Jarzębatka	<i>Sylvia nisoria</i>	19

Zniczek	<i>Regulus ignicapillus</i>	17
Zaganiacz	<i>Hippolais icterina</i>	15
Pelzacz leśny	<i>Certhia familiaris</i>	14
Pokląskwa	<i>Saxicola rubetra</i>	13
Sikora uboga	<i>Poecile palustris</i>	11
Jaskółka dymówka	<i>Hirundo rustica</i>	8
Kwiczol	<i>Turdus pilaris</i>	8
Świergotek drzewny	<i>Anthus trivialis</i>	7
Czeczotka	<i>Carduelis flammea</i>	7
Dzięciol duży	<i>Dendrocopos major</i>	7
Trznadel	<i>Emberiza citrinella</i>	7
Sikora czubatka	<i>Lophophanes cristatus</i>	7
Sowa błotna	<i>Asio flammea</i>	6
Sójka	<i>Garrulus glandarius</i>	6
Srokosz	<i>Lanius excubitor</i>	6
Brzęczka	<i>Locustella luscinioides</i>	6
Słowiak szary	<i>Luscinia luscinia</i>	6
Świstunka leśna	<i>Phylloscopus sibilatrix</i>	6
Krogulec	<i>Accipiter nisus</i>	5
Mucholówka mała	<i>Ficedula parva</i>	5
Kowalik	<i>Sitta europaea</i>	5
Trzciniak	<i>Acrocephalus arundinaceus</i>	4
Dziwonia	<i>Carpodacus erythrinus</i>	4
Oknówka	<i>Delichon urbicum</i>	4
Mucholówka białoszyja	<i>Ficedula albicollis</i>	4
Kszyk	<i>Gallinago gallinago</i>	4
Dzięciołek	<i>Dendrocopos minor</i>	3
Jer	<i>Fringilla montifringilla</i>	3
Krętogłów	<i>Jynx torquilla</i>	3
Pliszka siwa	<i>Motacilla alba</i>	3
Zimorodek	<i>Alcedo atthis</i>	2
Świergotek łąkowy	<i>Anthus pratensis</i>	2
Myszołów	<i>Buteo buteo</i>	2
Kukulka	<i>Cuculus canorus</i>	2
Strumieniówka	<i>Locustella fluviatilis</i>	2

Kopciuszek	<i>Phoenicurus ochruros</i>	2
Włochatka	<i>Aegolius funereus</i>	1
Skowronek polny	<i>Alauda arvensis</i>	1
Lelek	<i>Caprimulgus europaeus</i>	1
Dzwoniec	<i>Carduelis chloris</i>	1
Szczygieł	<i>Carduelis carduelis</i>	1
Grubodziób	<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	1
Grzywacz	<i>Columba palumbus</i>	1
Dzięciol średni	<i>Denrocopos medius</i>	1
Dzięciol czarny	<i>Dryocopus martius</i>	1
Mewa śmieszka	<i>Larus ridibundus</i>	1
Słowik rdzawy	<i>Luscinia megarhynchos</i>	1
Bekasik	<i>Lymnocyptes minimus</i>	1
Pliszka żółta	<i>Motacilla flava</i>	1
Kulik wielki	<i>Numenius arquata</i>	1
Białorzytka	<i>Oenanthe oenanthe</i>	1
<u>Świstunka brunatna</u>	<u><i>Phylloscopus fuscatus</i></u>	1
<u>Świstunka żółtawa</u>	<u><i>Phylloscopus inornatus</i></u>	1
Kropiatka	<i>Porzana porzana</i>	1
Kłaskawka	<i>Saxicola rubicola</i>	1
Puszczyk	<i>Strix aluco</i>	1
Płomykówka	<i>Tyto alba</i>	1
<u>91 gatunków</u>		<u>6 802</u>

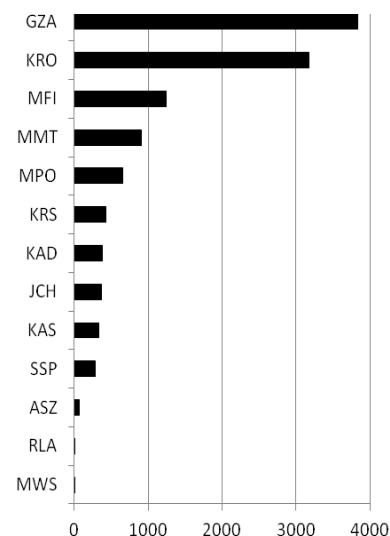

*Bardzo dobrze rokujący kierownik MMT
- obrączkarski debiut jesieni 2011 !

KTO ILE ZABŁACHOWAŁ ?

Obrączkarz	Wiosna	Jesień	Razem 2011
GZA	1866	1969	3835
KRO	1288	1882	3170
MFI	497	753	1250
*MMT	-	914	914
MPO	-	653	653
KRS	312	118	430
KAD	385	-	385
JCH	366	4	370
KAS	139	192	331
SSP	289	-	289
ASZ	-	64	64
RLA	3	-	3
MWS	-	2	2
Razem	5 145	6 551	11 696

W końcu coś sobie wyjaśnijmy !

Drogi ptaku! Wszyscy wiemy, że w obecnej chwili myślisz tylko o jednym – nie, nie o TYM ;) a o celu swej podróży. Jeśli jednak poświęcisz czas na zapoznanie się z tym napisanym w pocie czoła tekstem, ułatwisz sobie życie, a nam pracę.

Znajdujesz się w chwili obecnej w punkcie obrączkowania ptaków. Aby punkt działał, a nasza praca miała sens, potrzebujemy ptaków, a konkretnie ptaków, które są tak uprzejme żeby odłowić się w sieć i dać nam się oznaczyć, zmierzyć i zaobrączkować a następnie wypuścić. Oznacza to, że bardzo zależy nam na tym, abyś także TY spełnił swój obywatelski obowiązek i się złapał! Pobyt w sieci i związane z tym nieprzyjemności są niewielkie i z nawiązką wynagradzane wspaniałą aluminiową lub stalową obrączką – ten najnowszy hit z pewnością zwiększy Twoje szanse u płci przeciwnej w nadchodzącym sezonie lęgowym – oraz (a może przede wszystkim) satysfakcją wynikającą z bycia współuczestnikiem badań prowadzonych od dziesięcioleci! Aby Twój pobyt w naszych sieciach i rękach niósł za sobą minimum dyskomfortu i maksimum obustronnej satysfakcji postaraj się stosować do kilku wypunktowanych zasad - one z pewnością ułatwią nam wszystkim współpracę. Możesz oczywiście je złamać ... na własne ryzyko.

Gwarantujemy, że 100% ptaków stosujących się do zasad odleciało ze zwiększonym poczuciem wewnętrznego szczęścia. 99,9 % ptaków zasady te łamiących odleciało także. Wybór należy do Ciebie.

1) Nie łap się, jeśli jesteś w bardzo słabej kondycji, podczas ulewy, a w szczególności przy połączeniu tych czynników. Jako mokry zewłok przydasz się jedynie do badań parazytologicznych. Zawsze to więcej niż nic, więc jeśli myślałeś o samobójstwie – droga wolna ...

2) Złap się (jeśli nie dotyczy Cię pkt. 1). Tak po prostu. Celujesz w środek rozwieszanej sieci, przyspieszasz... i gotowe! Pożądane jest wybranie sieci o rozmiarach oczka odpowiadającej Twojemu rozmiarowi. Jeśli już niemądrze wpadłeś w sieć o oczkach zbyt małych, zostań w niej, ale postaraj się porządnie zaplatać sobie łapy. Załoga nie lubi, gdy kusząco dyndający w sieci ptak w ostatniej chwili ulega wstecznemu i wysoce szkodliwemu odruchowi miotania się połączonego z wypadnięciem z półki i ucieczką.

Nie przechodź zaplątany przez dziury na drugą stronę w sieci, nie zaczepiaj się za język i nie próbuj się odplątać walcząc z nimi.

Jeśli zaś złapałeś się w sieć o oczkach zbyt dużych, nie płacz się zbytnio. Kilka nitek w odpowiednich miejscach wystarczy. Nikt nie lubi wyciągać podduszonego ptaka po półgodzinnych zmaganiach.

3) Wisząc w sieci bądź spokojny, polecamy zużycie tego czasu na rozmyślanie o sensie życia i dokładna defekację. Wrzeszcząc i miotając się co najwyżej przyciągniesz lisa lub kunę. Jedynie w obecności wyciągającego ptaki załoganta możesz pozwolić sobie na kilka trzepotów i pisków, wręcz zalecanych jeśli złapałeś się w dolną półkę.

4) Nie niszczonego piór – utrudnisz identyfikację i wiekowanie.

5) Nie walcz z ręką która Cię wyciąga.

6) Nie dziób i nie drap współtowarzyszy z sieci i worka.

7) Grzecznie i w ciszy czekaj na zaobrączkowanie. Jeśli jest nalot to jest nalot i być może będziesz musiał powiesić te dwie godziny w kolejce, bez względu na to, jak bardzo się miotasz.

7) Osoba, która Cię wyciąga to na punkcie drugi po Bogu – Pan Kierownik lub Pani Kierowniczką. Masz w ich obecności przyjmować postawę miłą i uprzejmą. Zabronione jest (w kolejności rangi przewiny) : groźne spoglądanie, wrzeszczenie, drapanie, defekowanie a zwłaszcza gryzienie.

8) Od tej pory Twoją płcią i wiekiem są te nadane Ci przez Kierownika, nie próbuj z nim dyskutować (np. piszcząc przy oznaczaniu). Jeśli w poprzednim roku złożyłeś jaja, a w zeszycie jesteś samcem, to może pora na wizytę u psychologa i operację przybrania zgodności z tożsamością płciową? Leniwym polecamy po prostu przefarbowanie piór.

9) Nie uciekaj przed i podczas ważenia – Twoje miotanie się po namiocie może skutkować zmęczeniem, a nieraz urazami i/lub kapielą, a co najwyżej przyniesie Ci złośliwe docinki załogi na temat Twojej inteligencji (lub może raczej jej braku).

10) Jeśli po ważeniu jesteś fotografowany, oznacza to, że zostałeś uznany za lepszy rodzaj ptaka. Zachowuj się zgodnie z tą opinią, nie wierzgaj i przyjmuj żądane pozy.

12) Podczas testów orientacyjnych nie przesadzaj z dziobaniem i drapaniem folii.

13) Po wypuszczeniu dziarsko odlatuj. Możesz pokręcić się trochę w pobliżu miejsca uwolnienia, co umożliwi wykonanie dalszych fotek dokumentacyjnych. Nie symuluj niedyspozycji w celu wywołania poczucia winy. Ptaki symulujące spotyka często kara wywołana tylko i wyłącznie ich złośliwym i niestosownym zachowaniem – udają tak przekonywująco, że aż padają.

14) Nie łap się po raz kolejny tego samego dnia. Na nic się nie przydasz, szkoda wysiłku – także naszego. Kilka odłowień pod rząd grozi utratą zdrowia.

Zadowolony? Prawda, że to miłe, wszystkie zasady zostały spełnione, obrączkowanie poszło gładko, a Ty odlatujesz sobie z poczuciem dobrze spełnionego obowiązku i ważną misją do wykonania. Co możesz zrobić w dowód wdzięczności - pytasz? Cóż, jest parę takich rzeczy...

1) Jeśli jesteś małym stadnym wróblakiem, wydawaj przy sieciach głosy wabiące.

2) Jeśli jesteś sową, siadaj pomiędzy sieciami w miejscach dobrze widocznych dla innych ptaków.

3) Złap się ponownie na innym punkcie.

4) Kręć się w pobliżu ludzi umożliwiając im odczyt obrączki.

5) Dla hardkorowców. Kręć się w pobliżu kotów bytujących w zamożnych dzielnicach domków jednorodzinnych. W celu maksymalizacji prawdopodobieństwa sukcesu wybieraj osobniki dobrze odżywione i noszące obróżki.

Dziękujemy

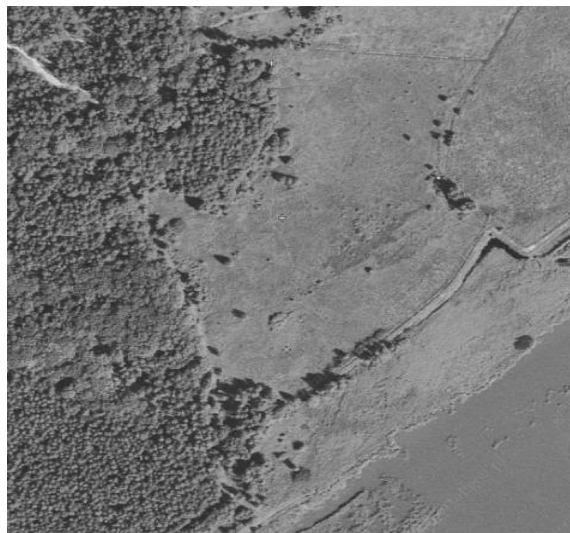
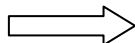
PPI

Zespół Wicie Survival

Preferencje żerowiskowe kleszczy (*Ixodes ricinus*)

TEREN BADAŃ

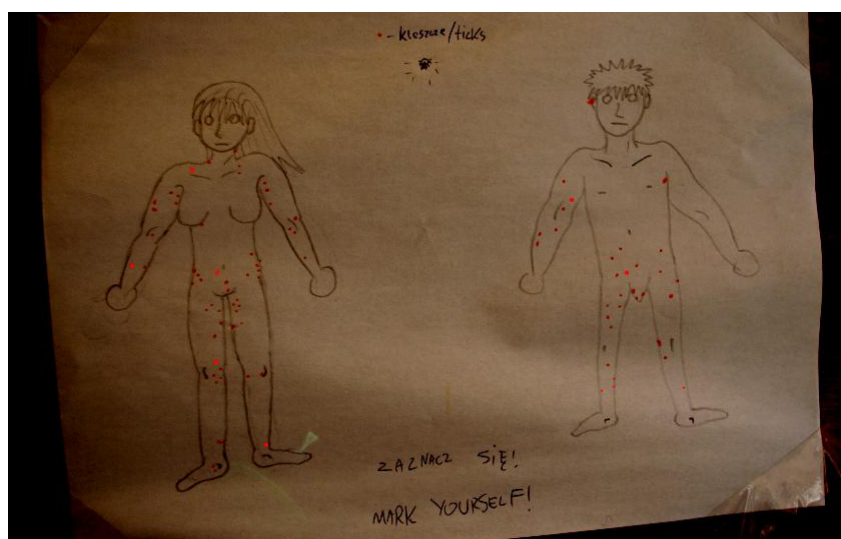
MATERIAL

W eksperymencie brało udział 92 ochotników w tym 36 płci żeńskiej i 56 płci męskiej oraz nieokreślona liczba kleszczy głównie z gatunku *Ixodes ricinus*.

METODY

Jako główną metodę terenową zastosowano ekspozycję odkrytych części ciała na atak kleszczy. Metody dodatkowe trudne do ustalenia, bardzo zróżnicowane, zależne od indywidualnych złożoności behawioralnych osobników biorących udział w eksperymencie. Podczas eksperymentu nie manipulowano czasem ekspozycji bardziej ukrwionych części ciała poprzez wpływ na częstotliwość ulegania potrzebom fizjologicznym badanych grup płciowych. W celu uzyskania reprezentatywnych wyników, budżet czasowy ochotników obydwu badanych grup płciowych był w taki sam sposób rozdzielony pomiędzy

środowiska różniące się prawdopodobieństwem wystąpienia i ataku kleszczy. Ochotnicy biorący udział w eksperymencie niezwłocznie po zorientowaniu się, że padli ofiarą kleszcza mieli za zadanie przede wszystkim dojść do centrum badawczego, a następnie zaznaczyć czerwonym markerem na specjalnie wywieszonym schemacie miejsce wpojenia się kleszcza (Ryc. 1).

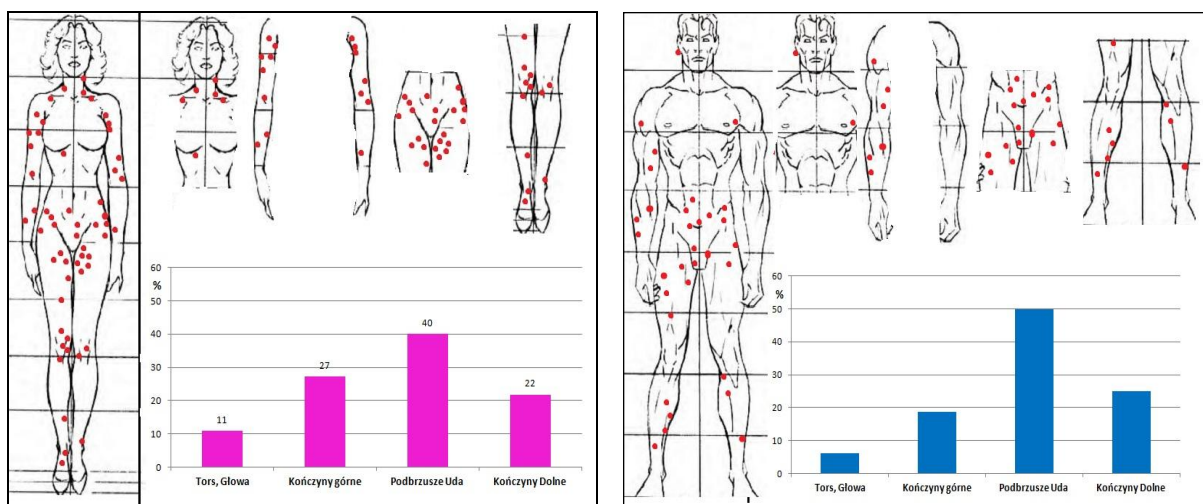

Ryc. 1. Schematyczne sylwetki ofiar kleszczy z lewej osobnik płci żeńskiej z prawej męskiej.

Ze względu na bardzo zróżnicowaną indywidualnie i płciowo długość przebywania obiektów ataku kleszczy na terenie badań, określono sumę ochotnikodni dla poszczególnych grup płciowych. Kolejnym krokiem było obliczenie średniej liczby kleszczy odnoszących sukces podczas jednego ochotnikodnia żeńskiego i ochotnikodnia męskiego. Sukces kleszcza w tej pracy określany jest jako zwiększenie prawdopodobieństwa przekazania swoich genów na skutek wpojenia się i wyssania porcji płynów ustrojowych z ofiary.

WYNIKI

Wyniki były bardzo zaskakujące. Średnio 0,18 wpojonego kleszcza/dzień stwierdzono u kobiet u mężczyzn wartość tej średniej wynosiła już jedynie 0,07 kleszcza/dzień. Rozkład procentowy kleszczy wpojonych w przedstawione na Ryc. 2. partie ciała u obu grup płciowych był bardzo zbliżony. Najczęściej atakowane były okolice podbrzusza i ud następnie kończyny dolne, dalej kończyny górne i jako ostatnie tors i głowa. Największa rozbieżność wystąpiła w obrębie kategorii **podbrzusze i uda**, w której udział wpojonych kleszczy u ofiar płci żeńskiej był o 10% niższy niż u ofiar płci męskiej.

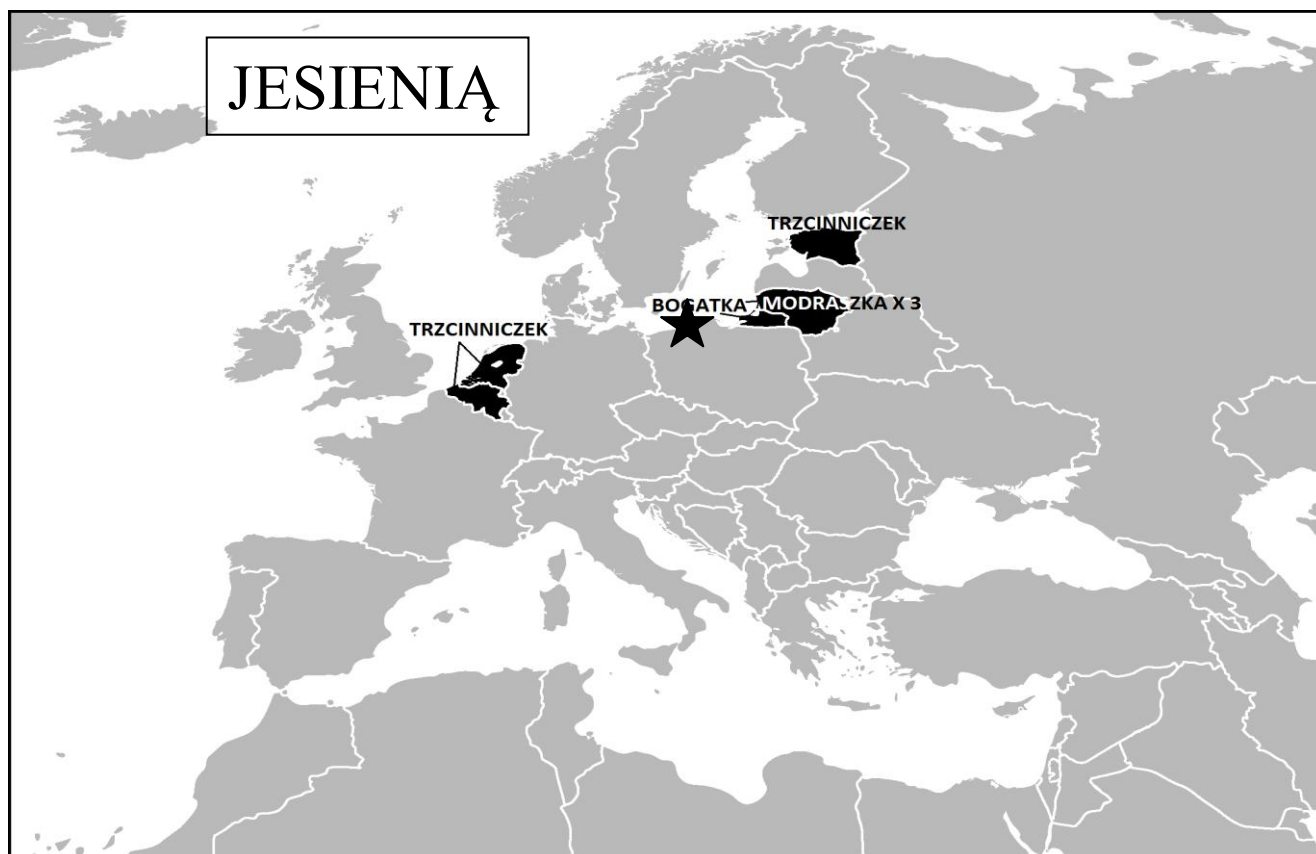
Ryc. 2. Procentowy udział kleszczy wpojonych w różne części ciała analizowanych ofiar z podziałem na płeć osobników.

DYSKUSJA

Tak duża przewaga średniej liczby kleszczy odnoszących sukces podczas jednego ochotnikodnia żeńskiego w porównaniu z męskim może wynikać z większej częstotliwości ekspozycji przez tę grupę ofiar ich dolnych części ciała w strefie ściółki i podszytu otaczającego drzewostanu. Innym potencjalnym czynnikiem, który trudno zignorować, a może mieć istotny wpływ na zwiększenie prawdopodobieństwa uzyskania sukcesu przez kleszcza jest tendencja jednej z grup ofiar do bardziej skąpego ubioru. Skłonność do ekspozycji drugorzędowych cech płciowych jest zjawiskiem powszechnie znanym i szeroko udokumentowanym. Występująca pomiędzy grupami ofiar rozbieżność udziału procentowego kleszczy stwierdzonych na kończynach górnych zdaje się potwierdzać tę hipotezę. Warto w przyszłości przyrzeć się bliżej temu zjawisku, aby móc precyzyjnie określić maksymalną granicę neglizmu do której szanse i opłacalność przekazywania genów wzrastają, a powyżej której zwiększone ryzyko chorób odkleszczowych może skutecznie niwelować potencjalnie oczekiwany sukces rozrodczy ofiar.

GZA

WIADOMOŚCI OBCE SCHWYTANE NA WICIU w 2011

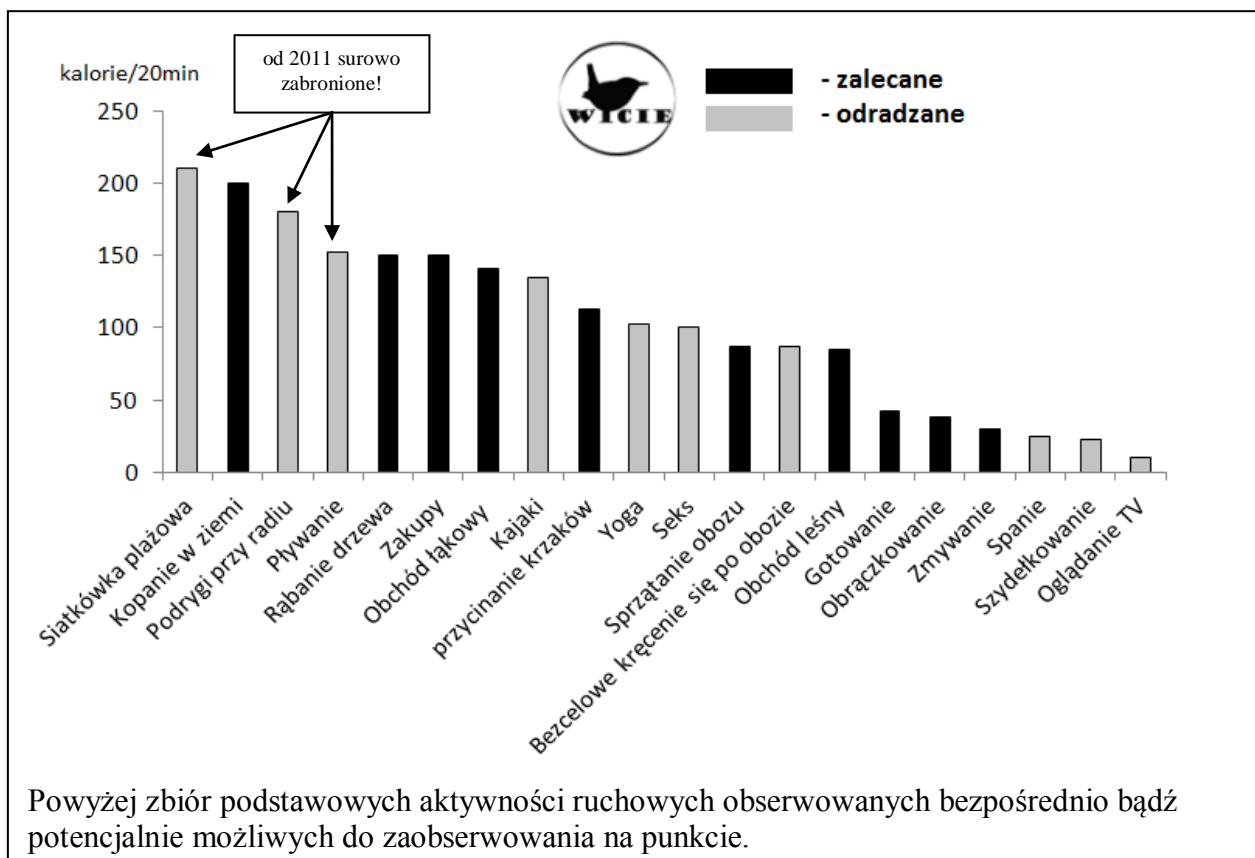

Wiciowy poradnik palenia kalorii

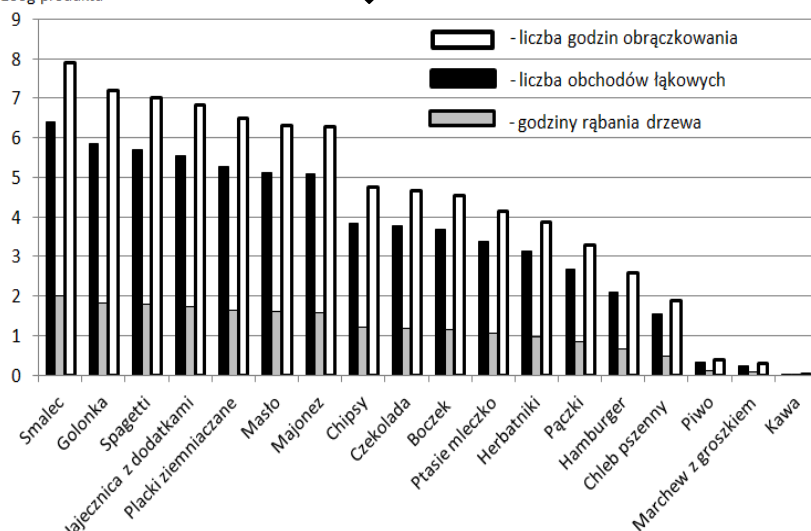
Czas spędzony na punkcie Wicie może być zarówno przyjemny jak i pożyteczny, a wszystko zależy wyłącznie od tego, czym go wypełnisz.

Produkty	kcal/100g
Smalec	900
Golonka	820
Spagetti	800
Jajecznica z dodatkami	780
Placki ziemniaczane	740
Masło	720
Majonez	714
Chipsy	540
Czekolada	530
Boczek	517
Ptasie mleczko	473
Herbatniki	439
Pączki	376
Hamburger	295
Chleb pszenny	216
Piwo	45
Marchew z groszkiem	34
Kawa	2

A jak daleko na tym zajdziesz?

wydajność na 100g produktu

*Jedno z wielu zdjęć, które otrzymała nasza redakcja, nadesłane przez wdzięcznego uczestnika naszych badań, który pragnął zachować anonimowość.
Dziewczyny to ciacho jest do schrupania!!!:)*

Rubryka Kulinarna

Gorąco polecamy rudzika z grilla

Warsztaty z oznaczania płci i wieku ptaków

Nie ma co ukrywać - siedzenie w terenie w sezonie więcej niż 30 dni wysysa z człowieka niemal całą energię. A jeszcze jak do tego dodamy ciągły stres spowodowany krzyczeniem na załogę, przytrzymywanie moczu przy nalotach, odciski na palcach spowodowane zaciskaniem ponad tysiąca blach, czy zaburzenia krążenia w dolnej części ciała, nabyte podczas zbyt długiego siedzenia w fotelu kierowczym, mamy cały zestaw chorób zawodowych kierownika obozu. Z takim obciążeniem zbyt długo nie da się pociągnąć, dlatego Zaniew, jako ojciec założyciel Wicia postanowił coś z tym zrobić. Nie musiał zbyt długo namawiać Rosinę, czy KrzysioKasiów do działania. I tak narodził się pomysł przeszkolenia kandydatów na przyszłą kadrę kierowczą obozu Wicie.

Pierwszym krokiem do kariery zapewniającej świetlaną przyszłość był udział w warsztatach oznaczania wieku i płci ptaków. Warsztaty odbyły się w dniach 8-11 września. Data zbiegająca się z rocznicą zamachu na World Trade Center nie odstraszyła zbyt wielu 12 szczęśliwców biorących udział w warsztatach, które choć krótkie, były dość intensywne. Organizatorzy warsztatów postarali się, aby każdy z uczestników miał częsty kontakt z ptakiem, dlatego każdy dzień rozpoczynał się sesją obrączkowania. W piątkowe popołudnie wszyscy przeszli do ośrodka wypoczynkowego „Świt 3”, oczywiście nie po to, aby wypocząć

nad polskim Bałtykiem, a po to, aby wchłonąć kolejną dawkę wiedzy. Organizatorzy stanęli na głowie, aby nakłonić prof. dr. hab. Przemysława Busse oraz dr. Wojciecha Kanię do wygłoszenia referatów, na temat możliwości naukowego opracowywania danych zbieranych podczas prac terenowych, w których wykorzystuje się obrączkowanie ptaków oraz pułapek, na które można się natknąć podczas analizy i interpretacji wiadomości powrotnych. Celem powyższych referatów było delikatne uświadomienie osobom o słabych nerwach, by może raczej rozwijali swoje horyzonty w innych dziedzinach. W kolejnym etapie omówione zostały, między innymi, strategie pierzenia wybranych gatunków wróblowych, siewkowców oraz sów. Żeby jeszcze bardziej pogrążyć uczestników warsztatów, nie zabrakło tematyki związanej z rozróżnianiem gatunków podobnych, czy stosowaniem różnych systemów w oznaczaniu wieku ptaków. Na koniec wszyscy zostali zasypani salwą zdjęć skrzydeł ptaków, aby zapowiedzieć, co każdego czeka w kolejnych dniach. A czekał... test praktyczny, na którym każdy musiał samodzielnie oznaczyć 10 ptaków w rękę oraz 20 na zdjęciach. Emocji było co nie miara, niektórzy z wypiekami na twarzy próbowali w krzakach, pod drzewem czy na górze wykrzesać coś, co zostało w głowie. W niedzielę wszyscy zostali jeszcze dobici testem wiedzy, który odbył się w przyjaznych warunkach na plaży przy relaksacyjnych dźwiękach fal oraz świeżym morskim powietrzu. Większości chyba jednak tak starannie dobrane przez organizatorów warunki zaszkodziły, gdyż po 15 minutach wrócili ze smętnymi minami do obozu. W końcu był moment odpoczynku dla warsztatowiczów, a w kuluarach trwało sprawdzanie testów i podsumowywanie wyników. Po dwóch dogrywkach z oznaczania wieku na podstawie zdjęć udało się wyłonić zwycięzcę, którym okazał się Mariusz Janowski. Kolejne miejsca zajęli: Piotr Piliczewski oraz Zuzanna Pestka. Miejmy nadzieję, że zasłużyli na nagrody, które otrzymali kosztem racji żywieniowych załogantów.

Kolejnych chętnych do wzięcia udziału w warsztatach zapraszamy jesienią 2012. Przewidywany termin to **31 VIII - 2 IX** - zgłoszenia prosimy przysyłać na nasz adres mailowy!

KRO

Fot. K. Stępniewska

Podziękowania

Profesorowi Przemysławowi Busse za wsparcie na wielu polach, entuzjazm i podnoszenie motywacji do działań.

Szczególne podziękowania należą się Państwu Hinc za pomoc związaną z transportem i przechowywaniem obozowego sprzętu. Gdyby nie Oni, rozbijanie i zwijanie naszego punktu byłoby koszmarem.

Specjalne wyróżnienia należą się również najbardziej wytrwałym dzięki, którym grafik miał przynajmniej ręce (bo do nóg jeszcze sporo mu brakowało:)

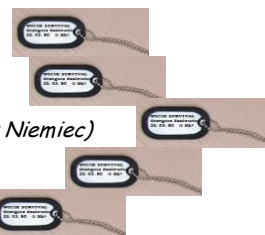
A do pierwszej dziesiątki, tych którzy odczuwali największą awersję do cywilizacji i społeczeństwa załapali się:

Wiosną

1. Niestety
2. wiosenny
3. grafik
4. ktoś
5. prawdopodobnie
6. spalił
7. w
8. kozie
9. a tylko on był
10. wiarygodny:)

Jesienią

1. Grzegorz Zaniewicz - 45
2. Michał Kizielewicz - 44
3. Annalena Joch - 38 (transfer z Niemiec)
4. Piotr Pliczewski - 36
5. Katarzyna Rosińska - 33
6. Marta Małyszko - 26
6. Krzysztof Malinowski - 26
7. Katarzyna Cieślak - 25
8. Łukasz Krawiec - 17
9. Mateusz Materek - 16 dni.

- specjalne wiciowe nieśmiertelniki otrzymują wszyscy Ci, których pobyt na punkcie przekroczył 30 dni w pojedynczym sezonie (jeśli korci kogoś zapytać, dlaczego nie dostają ich wszyscy tak jak np. w Wietnamie, odpowiedź jest prosta – główną funkcją nieśmiertelnika nie jest oczywiście szpan lecz pomoc przy identyfikacji zwłok, którymi największą szansę mają się stać osoby odznaczone powyżej). Jeśli więc, podczas obchodu przylepi się komuś do buta taka blaszka, oznaczać to będzie nieodżałowaną dla nas stratę.

Dziękujemy również wszystkim pozostałym, którym udało się znaleźć czas i byli razem z nami:

Adamska Karolina, Adamska Weronika, Babiasz Ryszard, Bartczak Kacper, Bąkowski Piotr, Bąkowski Tomasz, Betleja Jacek, Bidziński Konrad, Bocheński Marcin, Bożek Grzegorz, Broniszewska Monika, Busse Przemysław, Charetonow Filip, Chruściel Jacek, Ciebiera Olaf, Cieślak Katarzyna, Czechowski Paweł, Czop Tomasz, Damps Leszek, Danik Anna, Dawidowicz Daniel, Dimitriew Alicja, Dominiak Patrycja, Dudek Angelika, Dziarczykowska Natalia, Filar Monika, Glonek Michał, Godlewski Krystian, Gogga Patrycja, Gołębiowski Stanisław, Gozdek Agnieszka, Grygiel Dorota, Górecki

Marcin, Hadwiczak Magdalena, Hałat Zuzanna, Idzi Anita, Jabłoński Jacek, Jankowska Martyna, Jankowski Mariusz, Janowska Anna, Jędro Grzegorz, Joanna Dziarska Palac, Joch Annalena, Kaczmarek Łukasz, Kaczor Kuba, Kania Wojciech, Karaszewska Ewa, Karlicki Paweł, Kasperska Agnieszka, Kempa Maciej, Kempa Żuk Edyta, Kędzierski Grzegorz, Kizielewicz Michał, Kolenda Krzysztof, Konkol Weronika, Korniluk Paweł, Kot Karolina, Koźlik Krzysztof, Krawiec Łukasz, Król Krystian, Kurlanda Izabela, Kuźmiak Michał, Kuźniarska Maria, Kwiatkowski Bartosz, Kwidzińska Monika, Lamek Joanna, Lasecka Anna, Lasecki Robert, Lulkiewicz Ania, Majchrzak Ewelina, Majkowski Bartek, Malinowski Krzysztof, Małyszko Marta, Maślikiewicz Anna, Materek Mateusz, Michalkiewicz Gosia, Nadolny Krzysztof, Nagodziński Paweł, Nastawny Maria, Nawrot Natalia, Nowak Paweł, Ochotny Przemek, Olewicz Kinga, Olszewski Marek, Orman Olga, Oźmiński Michał, Paciora Katarzyna, Panda Anieli, Pestka Zuzanna, Pianka Wiktoria, Piątkowska Paulina, Pietruszewska Hanna, Pilczewski Piotr, Polakowski Michał, Potomska Izabela, Prokop Agnieszka, Pytlik Damian, Ratajczak Daria, Rosiński Zbigniew, Rosińska Katarzyna, Rubacha Sławek, Rynura Patryk, Rząd Izabela, Sergiusz Niźński, Skrzypczek Agata, Słowiński Dawid, Sochacka Dorota, Springer Sławek, Stępniewska Katarzyna, Stępniewski Krzysztof, Szeffler Anna, Szempuch Matylda, Szwed Ola, Tarasiuk Patrycja, Trzpił Maciek, Tulejko Mariusz, Turyk Marta, Tylko Erazm, Walczak Damian, Welniak Jacek, Welniak Justyna, Węsiora Marcin, Wilczek Marta, Wojas Lucyna, Wojtkowiak Arkadiusz, Wójciak Mateusz, Zaniewicz Grzegorz, Zawierucha Krzysztof, Zięcik Anna, Żurawski Maciej.

Jeśli kogoś pomineliśmy oznacza to, że nie wypełnił on podczas pobytu obozowych formularzy a my serdecznie przepraszamy za to, że tego nie dopilnowaliśmy:)

Podziękowania specjalne

Kacperkowi Bartzakowi - za zdjęcia i montaż filmu Wicie Survival:)

<http://www.youtube.com/watch?v=VqOstdsldzo>

Wojtkowi Busse – za pomoc logistyczną i nowinki sprzętowe.

„Kisielowi” – który po wyjeździe z punktu przesłał sms-em informację o darowiznie, którą przekazał na rzecz obozu w postaci kaucji za dwie pozostawione przez niego butelki po napoju energetycznym. Poprawiło to „znacznie” poziom warunków bytowania na punkcie za co dziękujemy. Sądzymy, że taka postawa jest godna naśladowania.

„Łukiemu” – za melodramat rodem z brazylijskiego serialu.

Grupie zamroczonych winem dziewcząt – za to, że opamiętały się w porę i przecięły uszy przy dwóch jedynie siatkach.

Pelikanowi (*Pelecanus onocrotalus wicienzii*) – który raczył nas swoim towarzystwem przez dni cztery.

Wszystkim, którzy nam sprzyjają lecz nie mogą z różnych przyczyn uczestniczyć w naszych badaniach.

Fot. Zaniew

Zapraszamy do udziału w naszych badaniach w terminach:

Wiosna 22 III – 25 V

Jesień 1 VIII – 15 XI

Zgłoszenia można wysyłać na nasz adres e-mail - wicie.survival@gmail.com

Tel. kontaktowe to 796 640 777 – Zaniew

692 533 602 – Rosina

Więcej informacji znajdziesz na naszym profilu facebooka Wicie

Survival oraz na www.youtube.com/watch?v=VqOstdsldzo

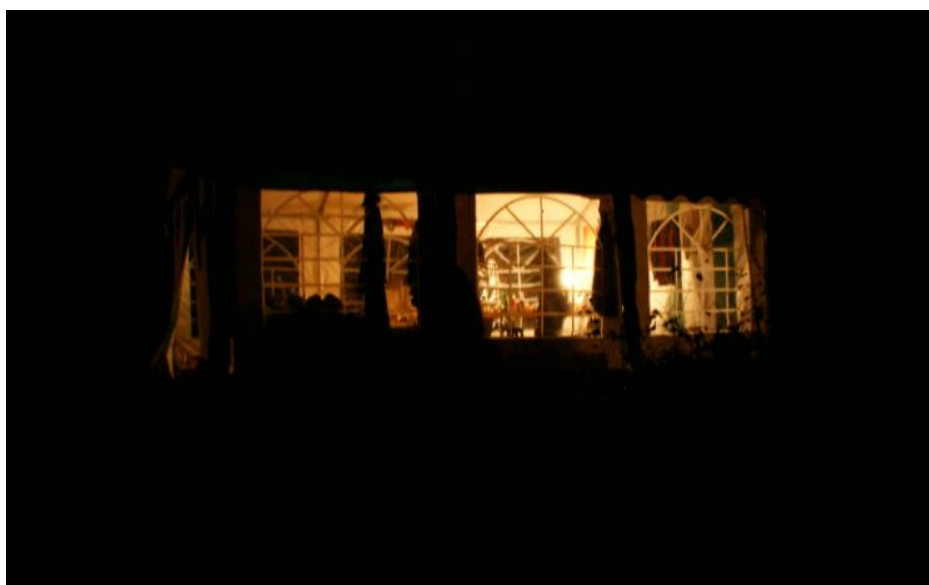
EPILOG

Pisząc ten raport bardzo staraliśmy się dobierać słowa i fotografie tak, aby nie urazić uczuć nikogo z Was, lecz jeśli mimo wszystko poczuliście się urażeni cieszymy się, że ten etap selekcji mamy już za sobą i nie doczekał się on warunków terenowych, bo niezamierzenie moglibyście swoją wrażliwością zachwiać równowagę naszego Czi:)

Słuchy dochodzą, że nasze raporty przypominają swoją formą te Kulingowskie.

Cóż, pewne naleciałości zarząd Wicia posiada bez wątpienia i udział w obozach Kulinga gorąco polecamy. A porównanie, coś może jedynie nam pochwlebiać.

Pamiętajmy jednak, że użycie przez jednego autora opcji wykresów słupkowych nie narzuca na pozostałych konieczności poszukiwania odmiennych form przedstawiania swoich wyników. Stosując taki tok myślenia mielibyśmy pewnie do tej pory jedną pierwszą pozycję książkową, pierwszy niemy film, automobil, jedną gazetę itp. (aż strach pomyśleć o np. marce piwa:)

Strefa śmierci

Ta mapka pomoże Ci do nas trafić.